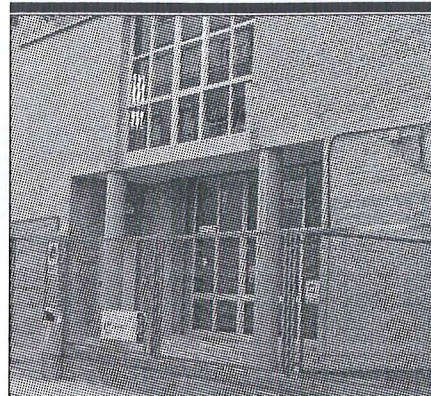
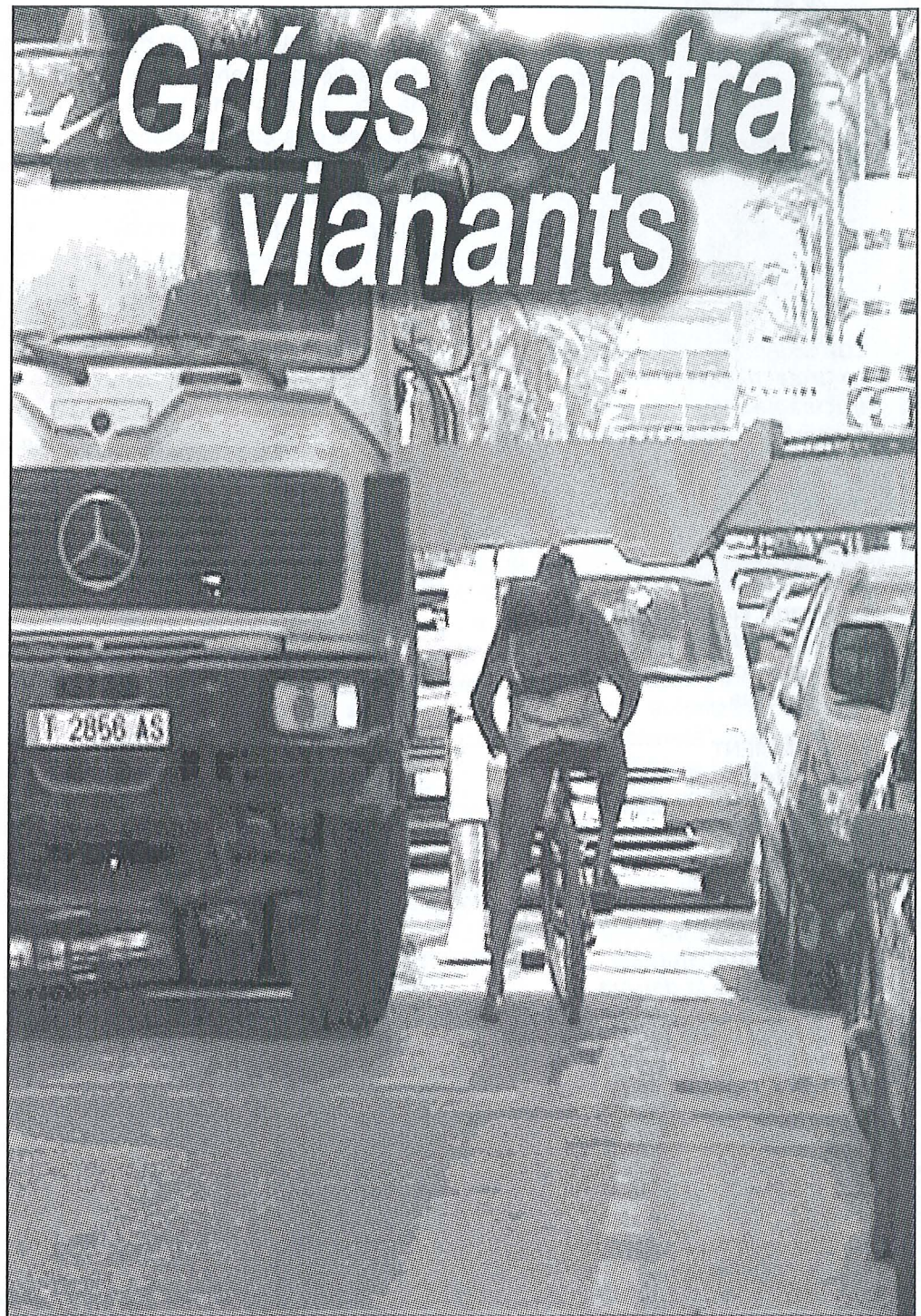

l'aveu de benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 12 d'agost de 2005 • Núm. 497 • Any X • 0.75 Euros

CULTURA: L'edil d'urbanisme indica que les muralles s'hauran de conservar

El pavelló municipal obert sense llicència d'activitat

Els polítics de la comarca lamenten el rebuig del PP a la Taula del Sénia

497

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

EDITORIAL

La brutal dinàmica constructiva hauria d'estar més controlada per les nostres autoritats per evitar abusos

EL TEMA

Benicarló va patir l'any passat 2.400 talls de carrers a conseqüència de les obres

MEDI AMBIENT

Les protestes ciutadanes i la política son la base de l'article setmanal

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

ESPORTS

Actual TV emetrà els dilluns d'este agost i setembre un reportatge sobre l'ascens al Shishapagma gravat pels propis muntanistes

Control a les construccions

L'arribada a la nostra ciutat de l'esclat urbanístic no només ens porta feina per a més gent, sinó altres problemes que els ciutadans patim a diari. Si resulta que l'any passat es van tallar els nostres carrers dues mil quatre-cents vegades de forma "legal", no és difícil imaginar-se que segurament n'hi ha més de "les altres". El nostre ajuntament ha d'intervenir d'una manera seriosa i decidida per tal que tota la catèrvola d'especuladors que campen pel nostre poble, fent cases i desfent carrers i voreres, no es pensen que el carrer els pertany. La brutal dinàmica constructiva hauria d'estar més controlada per les nostres autoritats, però no es pot exigir a la policia local que ho controle tot perquè hi ha moltes més coses a fer. Tampoc no

es poden tolerar els arbitraris talls de carrers que practiquen de forma habitual els constructors, sempre a la seua conveniència i sense calibrar el perjudici que estan ocasionant als altres ciutadans, que la majoria de les vegades també estan treballant. Només cal fer una volta pel poble per tal d'adonar-se'n del continu incompliment d'horaris, temps i permisos. El ciutadans es disgusten, aguanten i només els queda el dret de picar peus, esperant que algun dia torne tot a la normalitat. Com sempre, es veu que l'única mesura que pot posar el fre a aquests abusos és la pecuniària: més multes i de més quantitat. Només n'aprenem a garrotades.

CARXOFA: Encara que siga de conserva, ara ja no en queden, però se la mereixen, als representants de la taula del Sénia. Per fi sembla que no n'hi ha fronteres i un nou rodalies, sí un de nou, enllaçarà Castelló amb Tortosa i a l'inrevés. Més trens per a aquesta zona deixada de la ma de Renfe. A veure si n'aconsegueixen algun més que no és que anessem sobrats d'aquest transport.

PANISSOLA : Ben enganxosa i rasposa per el megaregidor Utiliano. Sabem que parla castellà, però ell també ha de saber que ací parlem en valencià. Si no vol amollar-ne ni una en la nostra llengua, ell mateix, però almenys a veure si té la responsabilitat d'acomplir les lleis que tots estem obligats a respectar, sobretot ell per ser persona amb càrrec públic: la Llei de Normalització Lingüística i el seu Reglament de Normalització Lingüística, el de l'Ajuntament. En valencià, clar que sí!

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

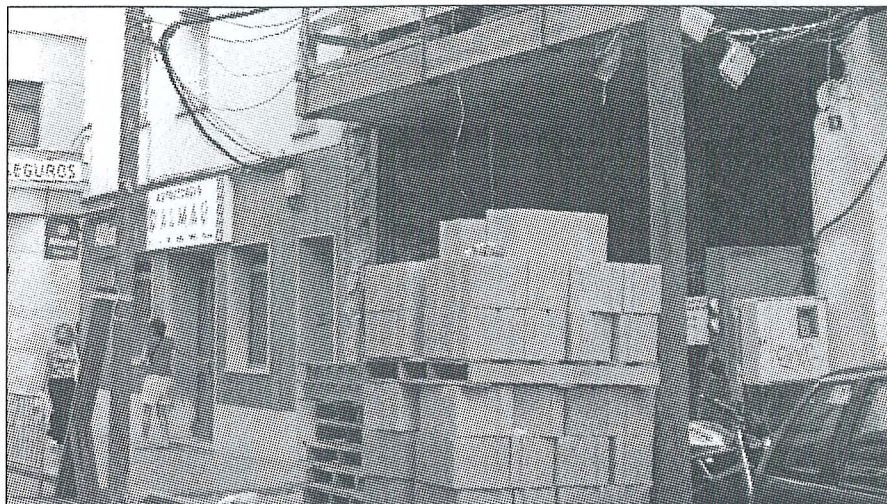
30 euros per tallar un carrer

2.400 talls de carrers amb vehicles i ocupacions de via pública per bastides, materials d'obra i terrasses formen un desolador panorama urbà

text REDACCIÓ

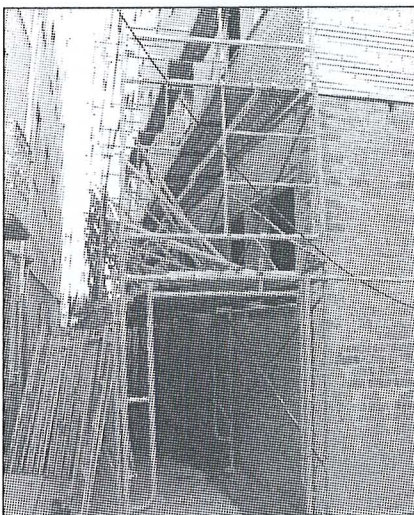
Benicarló va sofrir l'any passat dos mil quatre-cents talls de carrers a causa, fonamentalment, de les obres que es realitzen en la ciutat. Entre quatre i cinc carrers es tallen diàriament a la ciutat de manera legal. Són les dades del control de la Policia Local, que s'encarrega d'atorgar els permisos necessaris per a procedir a realitzar el tall de la via pública per aquest motiu. I són sorprenents. Si circular per la ciutat ja resulta complicat sense que es tallen vials, en ocasions traslladar-se amb qualsevol tipus de vehicle rodat per Benicarló es converteix en tota una aventura. Conta la llegenda negra que determinats constructors duen incorporada en el camió la tanca que 'amollen' allí on els sembla i, qui ve darrera, es "desespera". La Policia Local manté que és impossible negar els permisos i que s'intenta coordinar els tancaments de carrers de manera que afecten el menys possible el trànsit rodat. Per desgràcia, no tots són amics de la llei, i el ciutadà es troba amb desagradables sorpreses molt a la vora, en massa ocasions. Els il·legals tiren al terra, en més d'una ocasió, les bones intencions dels nostres governants. "És evident que no podem anar contra el progrés, però tampoc podem seguir mantenint multes ridícules contra els infractors", ens comentaven. Trenta euros és la quantitat que ha d'abonar l'infractor en cas de ser sorprès. Amb bon sentit comú, la Policia ha demanat que s'endureixin les sancions. Quina pena que moltes vegades aquest siga l'únic camí per a entrar en raó.

DOS MIL QUATRE-CENTS

TALLS DE CARRERS

L'any passat, els benicarlondos sofrírem dos mil quatre-cents talls de carrers legals, segons les dades dels quals disposa la Policia Local. La majoria dels permisos es van concedir per obres. "S'obliga a tots els constructors a demanar permís", assegura

Agustín Parra, cap de la Policia Local de Benicarló. En el cas que el tall se sol·licite per motiu d'obres de construcció "se'ls requereix que presenten la corresponent llicència d'obres". L'any passat, la mitja diària de permisos es va situar en quatre o cinc legals, a les quals cal sumar les que es realit-

zen sense comptar amb els permisos preceptius. "No són moltes, els constructors saben que han de sol·licitar autorització si no volen ser sancionats". Sense anar més lluny, la Policia Local va sancionar dos constructors fa escasses dates per tallar el carrer sense comunicar-ho als agents. La multa és en l'actualitat de trenta euros, "però hem demanat que en la nova ordenança de trànsit s'endureixen les sancions perquè no els isca a compte tallar el carrer sense permís". En aquest sentit, des de la Policia Local s'ha proposat al consistori que es paguen cent quaranta euros de multa per infringir aquest concepte.

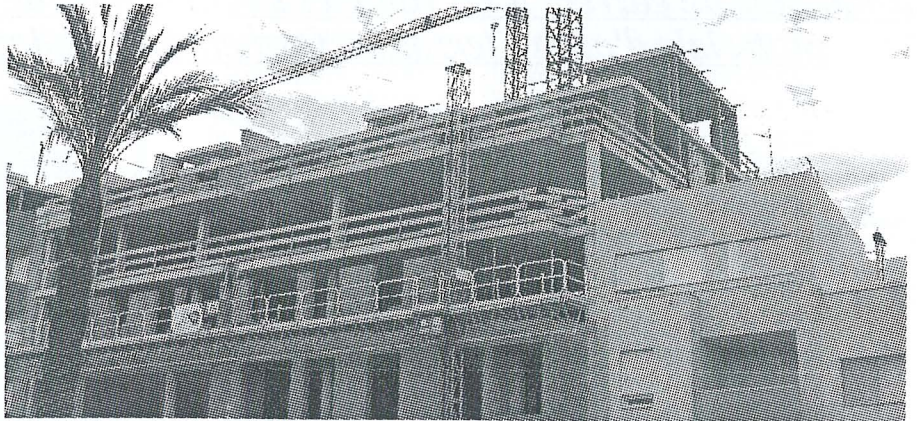
Els permisos per tall de carrers han de ser sol·licitats en les dependències de la Policia Local "en el mateix moment que es vaja a produir el tall", per a coordinar al retén de guàrdia. Parra explica que, en ocasions, s'han vist obligats a denegar permisos i fins i tot a posar d'acord dos constructors que pretenien tallar el mateix carrer per diferents punts. "Els diem que es posen d'acord els encarregats, ja que fins que un no acabe, l'altre no pot començar". Els sol·licitants estan obligats a informar del temps que el vial estarà tallat i que han de calcular-

La Policia vol una major sanció

ve de la pàgina anterior

lo en funció dels treballs que tinguin intenció de realitzar. "Si s'allarga el temps, ho han de comunicar al retén de guàrdia per a ampliar l'horari".

Els treballs de coordinació de talls de carrer comencen per a la Policia Local en el moment que es reben les sol·licituds. "Està prohibit tallar determinats carrers en segons quines hores, per entrades o sortides de col·legis o de fàbriques", informa Parra. Es pretén amb aquesta mesura no sobresaturar el ja de per si complicat trànsit de la ciutat. D'altra banda, durant el mes d'agost està prohibit tallar el trànsit "excepte emergències", a causa de l'increment del parc automobilístic i per l'augment de població estival. El control dels talls de carrers ha quedat en mans de la Policia Local des de fa diversos anys. No obstant això, segons assegura el cap de la Policia Local de Benicarló, és més

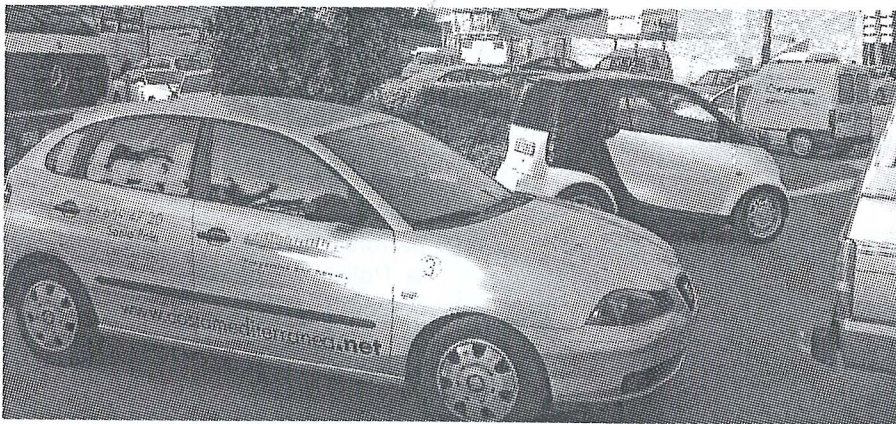

estricte des de fa dos anys. "La població ha augmentat i amb ella, les obres". En aquest sentit, s'ha fet necessari establir un control perquè les queixes de la població, per aquest motiu, se segueixin multiplicant. No podem evitar que es tallin els carrers", lamenta Parra, encara que manté que des de la Policia Local s'intenta que la situació estigui sota control en tot moment.

No obstant això, els talls de la via

pública per les obres no són les úniques molèsties que aquestes causen als ciutadans. Els vianants tenen altra problemàtica, generada per la mateixa causa, les obres, i que sembla no tenir el mateix tipus de control per part dels nostres màxims responsables, per eixa raó les bastides s'han convertit, des de fa temps, en part del mobiliari urbà de les voreres de la ciutat.

En nombroses ocasions, es troben envaint passos adaptats durant mesos sense que s'hagen establert mesures correctores, ni que cap autoritat ho solucione. En altres casos, són les pròpies bastides les que ocupen la vorera, en ocasions sense deixar pas als vianants que circulen per elles. Circular a peu per Benicarló també ja no és un problema, és tota una odissea, i més si ho fas amb un carret de bebé o en una cadira de rodes. I ningú fa res per solucionar-ho.

Exempcions per les gelades

text NATÀLIA SANZ

En relació a les explotacions agràries que van patir danys en les seues produccions per les gelades ocorregudes durant els mesos de gener, febrer i març del 2005, i en virtut de l'art. 3 del RDL 1/2005, de 4 de febrer, s'establix l'exempció de les quotes

de l'IBI rústica per a l'exercici de 2005.

És per això que podran sol·licitar l'exempció tributària en l'IBI rústica corresponent a l'exercici de 2005, els propietaris de les explotacions agràries que acrediten haver-hi danys en les seues produccions de carxofa i encisam dins del terme

municipal de Benicarló.

La tramitació per a sol·licitar la dita exempció, es realitzarà a través del Departament d'Agricultura de l'Ajuntament de Benicarló. La data límit per a la presentació de les sol·licituds serà el 30 de setembre del 2005.

Hem de parlar...

text ROBESPIERRE

Així resava l'eslògan del Bloc de fa unes temporades. I es veu que d'això de parlar aquesta gent n'entén, i prou. Però com estan sords, tan se val el que els hi diguen. Ells pel solc. Per a mostrar un botó. Els premis Alambor, dels qual vaig dir que comentaria alguna coseta en aquesta col·laboració i el poc, o quasi nul, reconeixement per part del nostre ajuntament.

Certament, són uns premis que tenen un prestigi afegit, uns premis que representen la ciutat i, uns premis, que s'han consolidat com els més importants del nord del País Valencià. Si m'apureu, per prestigi, els més importants de les nostres comarques. I encara més, són els únics que es fan, exclusivament, en llengua catalana.

Sembla ser que s'havia tocat sostre. L'any passat ja es va veure que no es podia continuar amb el mateix format, calia donar-los una empenta decidida o deixar-los morir d'inanició. Perquè açò no ocorregués calia reconvertir-los i dotar-los econòmicament com cal. Açò només es podia fer de dues maneres, iniciativa privada o pública.

Com qualsevol pot fàcilment pensar, la iniciativa privada difícilment invertirà si no té un benefici monetari o propagandístic, important, al costat. L'opció pública era la més factible. I pel que s'ha vist aquesta opció és la que s'ha intentat tirar endavant. Però, òbviament, necessita, el

suport i la complicitat de l'administració local. I, sorprenentment, tot i portar la regidoria de cultura un nacionalista, de nom, el fet no acompanya, això són figures d'un altre paner.

Qui s'ho hauria pensat, uns premis que hagueren pogut comparar-se perfectament en qualitat i importància, amb el suport del seu ajuntament, amb el Ciutat d'Alzira o el Blai de Bellver, per ficar només dos exemples, es queden una altra vegada ancorats en el llindar del poder ser, i no ser. Tot perquè des del nostre ajuntament, consideraven que seria un greuge comparatiu envers altres entitats que també "fan premis".

Sense voler desmerèixer ningú, crec que hi ha prou diferència entre la mediocritat a la qual ens tenen acostumats des de l'ajuntament i la vàlua del treball fet correctament des de molts anys, dels Alambor, exclusivament en la nostra llengua. I més si tenim en compte el reconeixement que han tingut i tenen fora de casa. Ja ho diuen, ningú és profeta a la seua terra.

Ara bé, quan l'excusa és tan banal com perquè s'hauria de fer també en castellà (no he vist mai un premi castellà transformar-se al català), avalada pel PP-PSOE o, per la qüestió del greuge amb altres entitats avalada pel BLOC, crec, sincerament, que als governats del nostre ajuntament se'ls en fot un rave, per no dir alguna cosa més gruixuda, els Alambor i

La Guillotina

la nostra llengua.

Que ho facen uns partits sucursalistes, centralistes i espanyolistes com el PP i el PSOE, no ens ha d'estranyar, encara que estem en aquest País Valencià, "la cabra siempre tira al monte", però que ho faça un partit, suposadament, i dic suposadament amb tot el que comporta, valencianista, és perquè els hi caiga la cara de vergonya als seus dirigents, als locals, als comarcals i als de València.

Quanta subvenció ha rebut la Casa d'Andalusia (i només fa coses en castellà), quanta subvenció rep el Futbol Sala (i només fa les coses en castellà) i quanta subvenció reben tantes i tantes entitats, que ho fan exclusivament tot en castellà sense que ningú gose dir, absolutament res. On està el regidor de Cultura per a donar la cara del que sí que és un fet constatable de greuge comparatiu, tant per la llengua com per la dotació econòmica?

Aquesta visió uniformista i estreta de la nostra realitat com a poble, em sembla més pareguda a la d'"una, grande i libre", de record infaust. Un comportament autènticament mesquí, amb el consentiment dels pseudovalencianistes de Guzman i companyia. De què hem de parlar?

Càlig

El subdelegat del govern a Castelló, Juan María Calles, va declarar a Benicarló que la resolució i l'avanç en les investigacions que se segueixen pel doble crim

de Càlig depèn "que una persona diga tot el que ha de dir sobre el cas", va assegurar. A més va afegir saber "exactament" el detall que falta en aquest cas i va assegurar que "d'aquest detall depèn el final de la investigació". El responsable de l'Administració

General de l'Estat es va reafirmar que "les investigacions van per bon camí i espero que en breu puguem tenir notícies". Finalment va reclamar "paciència" en les investigacions.

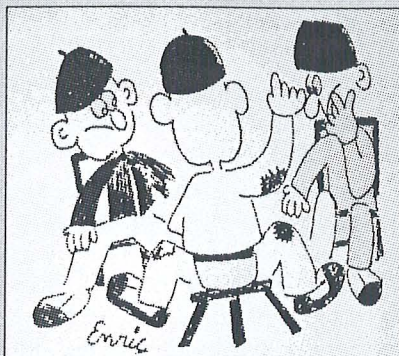
El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Els tafaners també fan vacances. Bé, només alguns. El tafaner major d'aquest xiringuito, se n'ha anat de vacances i ens ha deixat a la resta amb tot el marró de l'estiu a la nostra esquena. Com és el que mana, ens envia un mail i ens diu fins a la propera...Quin morro. Els altres a picar... lletra.

Açò de l'estiu cansa i però encara així i tot, els tafaners que d'això de tafanejar en saben molt, continuem parant l'orella i segons ens han dit, aviat tornaran a muntar aquesta espècie de mercat que són els comerços al carrer. Allí segurament en tindrem per a poder exercitar el nostre art. I nosaltres, que d'escoltar n'entendem prou, ens vam quedar bocabadats quan vam esbrinar que la mitjana que treuen cadascuna de les trenta parades que es fiquen està al voltant dels 6000 euros. 180000 euros, 30 milions de les antigues pessetes en un dia. Benicarló és un poble amb diners, encara que no es nota.

I ja que parlem de mercats ens hem assabentat que les discrepàncies, evidents, entre el bipartit i el PP, també han arribat al programa de festes, canviaran el "mercat medieval" per un "mercat renaixentista". Fent paral·lelisme entre èpoques, voldran donar a entendre que s'ha acabat l'època fosca característi-

ca del medievo, pepèro, per l'humanisme del bipartit, el renaixement, on la llum troba el seu lloc desvinculant-se del domini eclesiàstic. Veurem com les activitats públiques es separaran definitivament de les eclesiàstiques? Deixarem de veure l'alcalde a les processons? La Guardia Civil es quedarà a les casernes i deixarà d'anar també als actes religiosos? La missa de festes ja no tindrà representants públics? No passarà res si algú munta un taller de pintura del cos humà nu? Quantes incògnites!

Però açò sí que no és cap incògnita, els tafaners estem farts de xopar-nos els peus per culpa de canals que desemboquen a les voreres, embornals tapats que cobreixen les voreres, guals que tenen obturats els passos d'aigua per sota, canals que pareixen fonts, pensen fer alguna cosa per solucionar-ho? Suposem que no. Haurem d'anar amb les catiusques de tota la vida.

I per acabar, recordareu que

fa un temps, als tafaners ens va arribar una propaganda del poble veí de Sant Jordi, on s'assegura que les urbanitzacions que allí es construïen estaven a no res de l'aeroport, fantasma, de Castelló. Doncs, es veu que qui dissenya les publicitats deu tindre alguna dèria amb aquesta mena d'establiments, i no fart d'amollar animalades, com la de l'aeroport de Castelló no li va sortir bé, ara l'ha emprés amb el de Manises i, segons resa la seua publicitat, "con el aeropuerto internacionales de Manises, a menos de media hora". A veure, us plantegem un fàcil problema matemàtic, si Sant Jordi està aproximadament a 170 km de Manises, a quina velocitat hauria d'anar un vehicle per a fer el trajecte, en la mitja hora, que diu l'anunci?

Resposta: a 340 km/h. Per a què volen avions si en eixa urbanització, golfista, tenen vehicles que fan els trajectes a la mateixa velocitat que les seues pilotetes surten del "green", després d'haver rebut el cop amb el pal adient? Deu ser que per als cotxes tenen, també, un pal, també adient, en tamany i proporció, perquè un cotxe, siga catapultat a aquesta velocitat d'avió. Ho haurien de patentar, segurament seria d'un gran estalvi energètic!

Velcro

text THE CAPTAIN OF LOVE

29/07/2005 KANGAROO

Divendres passat a mitjanit, al Kangaroo del port, va actuar la banda parisina Velcro. Aquestos francesos, que porten ja cinc anys visitant-nos, aprofiten el seu temps

d'asueto, després de la platja, per carregar les piles i fer algun que altre concert. El trio està format per Thierry a la guitarra, Jean Jaques al baix i Brice com bateria i cantant, mentre esperen l'arribada de la chanteuse que encara no ha arribat de França.

El concert va començar amb una

breu presentació, "Hola gente", i ràpidament van arrancar amb el seu repertori de versions rock i blues dels anys 70. També van tindre cabuda els Beatles, els Rolling Stones i els Doors i així ens vam poder oblidar un poc d'aquestes calors.

laveu debenicarlo

Contra la campanya de la DGT

text NATÀLIA SANZ

La Unió -COAG sol·licita la retirada de l'última campanya de prevenció d'accidents de la Direcció General de Tràfic, perquè resulta molt perjudicial per al sector vitivinícola al vincular en les imatges el consum del vi amb l'augment dels sinistres automobilístics.

La Unió desitja aclarir que està totalment a favor d'este tipus de campanyes de conscienciació per a evitar accidents, però crega que ha existit una evident falta de sensibilitat per part dels responsables de la DGT cap al sector vitivinícola amb l'emissió d'este anunci.

En este sentit, la Unió ha dirigit un escrit al director general de Tràfic del Ministeri de l'Interior, Pere Navarro, on li insta a retirar l'anunci davant dels greus perjudicis que ocasiona a tot un sector que està travessant per una forta crisi de preus durant les últimes campanyes i li critica que no s'haja posat en contacte amb el sector abans d'emetre la polèmica campanya de promoció.

La Unió assenyala que l'espot associa en les seues imatges directa i exclusivament el consum de vi amb els accidents perquè en la seqüència només apareix una copa de vi i parla inclús de "tornar a la realitat després de prendre dos copes de vi", tractant-ho clarament com una droga. Encara que parla

a més de licors o cerveses, en les imatges únicament s'aprecien copes de vi i cava i ja se sap que una imatge val més que mil paraules.

La Unió indica que hi ha nombrosos i prestigiosos estudis científics que ressalten que el consum moderat de vi té múltiples efectes beneficiosos per a la salut. A més, és un aliment d'elaboració totalment natural, vinculat tradicionalment a la dieta mediterrània. Queda científicament demostrat per tant que el vi posseïx mecanismes metabòlics i moleculars que permeten un millor manteniment de les cèl·lules i teixits humans, així com dels òrgans més importants com són el cervell i el cor.

El consum del vi ha de mantindre's lligat a l'alimentació, de fet en la pròpia Llei de la Vinya i el Vi del Ministeri d'Agricultura es definix al vi com un aliment natural i es destaquen els aspectes històrics, tradicionals i culturals dels vins espanyols. La Unió ressalta la descoordinació entre dos organismes dependents del Govern espanyol, ja que l'espot del Ministeri de l'Interior desincentiva el consum de vi i contradiu la labor del Ministeri d'Agricultura

Joan Brusca, secretari general de La Unió, diu que "amb estos antecedents i el treball realitzat en els últims anys pel sector resulta un contrasentit que ara en un espot de la DGT s'associe únicament el vi com beguda alcohòlica inductora dels accidents".

Lamenten el rebuig a la Taula del Sénia

text REDACCIÓ

El regidor de Cultura de l'Ajuntament de Benicarló, José Luís Guzmán va lamentar públicament que cap representant de les administracions autonòmica i provincial acudís a la mostra de municipis que integren la unió de 23 entitats locals valencianes, aragoneses i catalanes que es va celebrar el diumenge a Sant Carles de la Ràpita.

En una línia similar es va manifestar l'edil de Turisme de Vinaròs, Carlos Roger. Entre les autoritats que van acudir a la trobada destaca la presència del líder d'Iniciativa per Catalunya Verds, Joan Saura i els alcaldes de Vinaròs (Javier Balada), Benicarló (Enric Escuder), Evaristo

Martí (Rossell) i Manuel Anglés (Càlig). Guzmán confia en una confirmació a l'oferiment de Benicarló com plaça a acollir aquesta festa anual el pròxim any i va confiar "en deixar el llistó ben alt". En el rerefons de la festa subjeien d'una banda l'assoliment a l'arrencar a Renfe un simbòlic tren Regional i la negativa dels diputats del PP en la Diputació a donar via lliure a la constitució de la Mancomunitat de la Taula del Sénia. En la votació el seu president Carlos Fabra, va justificar el vot negatiu del seu grup per un dictamen elaborat pels serveis jurídics que desaconsellaven la seva creació. L'oposició i de la mateixa manera es va reproduir a la Ràpita, va recordar a Fabra que l'ens provincial castellonenc està

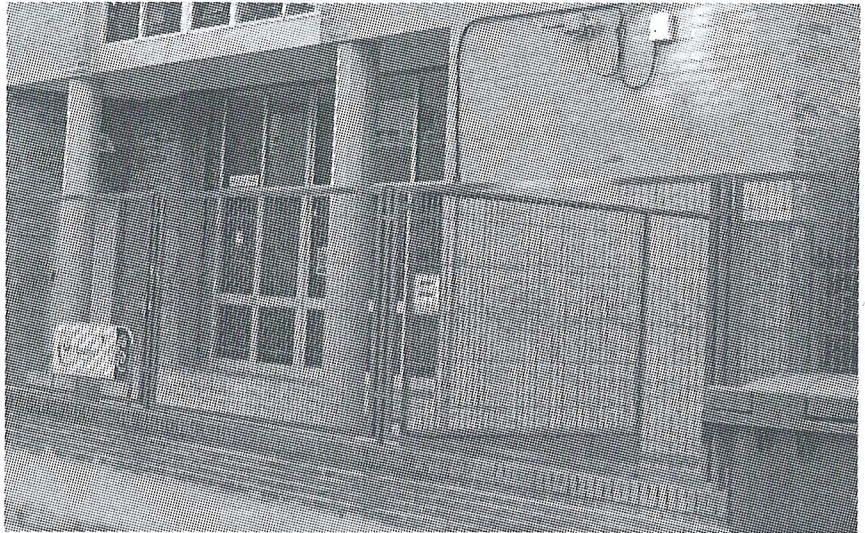
integrat en la Mancomunitat Turística del Maestrazgo juntament amb la seua homòloga de Terol. A més la Fundació Blasco d'Alagón i el seu òrgan de govern està constituït per constituït per entitats públiques com la Generalitat Valenciana mitjançant la Conselleria de Cultura, Diputació General i les diputacions de Castelló i de Terol, la Mancomunitat Turística del Maestrazgo i l'Agència Valenciana de Turisme. El secretari comarcal del Bloc, Juanma Ferrer, va manifestar no entendre que Don Carlos Fabra "no es crea que tenim tantes relacions amb Tortosa com amb Alcalá de Xivert".

El pavelló encara no té llicència

text NATÀLIA SANZ

La regidoria d'esports de Benicarló treballa per a aconseguir la llicència d'activitat del pavelló Poliesportiu Municipal. A pesar que fa un any que l'edifici està obert al públic, encara no té la llicència, a causa de diferents deficiències que es van detectar en el projecte d'adequació del pavelló. Una d'elles era que es va dissenyar com a eixida d'emergència el pavelló annex, que també no té llicència d'activitat. En este sentit, s'està estudiant la possibilitat d'obrir una nova porta en el recinte, que seria utilitzada com a eixida d'emergència del pavelló principal. A més, el consistori haurà de fer més lavabos adaptats, condicionar el recinte amb sistemes contra incendis, adaptar la porta principal a les persones amb mobilitat reduïda, senyalitzar el recinte i col·locar passamans en determinades grades.

El pavelló és en l'actualitat uti-

litzat principalment pel Benicarló futbol sala per als seus encontres oficials, per la qual cosa les intencions de l'equip de govern són realitzar les obres abans que comence la temporada. Amb les modificacions que s'han de realitzar, l'edifici podrà optar a obtenir la llicència d'activitat, un permís de què manquen la resta d'instal·lacions esportives de la ciutat. "Només la té la piscina

municipal", recorda l'edil d'Esports, Utiliano Martínez.

D'altra banda, el màxim responsable municipal d'Esports va advertir que "el pavelló se'ns està quedant xicotet i haurem de començar a pensar a buscar un lloc per a reubicar-lo". Martínez assegura que "ho estem estudiant".

Protesten contra l'abocador

text JORDI MAURA

Els veïns de Càlig que consideren haver estat abandonats pel sector polític, van decidir en la nit del divendres al dissabte tallar la carretera CV 135, que comunica aquesta població amb la de Cervera. Cap a les 20 hores fins a sis patrulles de la Guàrdia Civil acompanyats d'alts

càrrecs de la caserna de Vinaròs es van personar en l'entrada al municipi i es van situar enfront del bar del poble. Uns 20 cotxes van tallar la carretera d'accés a Cervera i uns altres van intentar impedir la circulació pel vial que va A Sant Jordi i que permet acudir a Cervera. El moment de major tensió va ser quan la Benemèrita va anotar nombres

de plaques de matrícula dels assistents, aunque posteriorment van trencar les anotacions., segons un dels assistents. La protesta pacífica tan solament es va trencar per crits de "no a l'abocador". En Càlig és plausible el desengany amb el Partit Socialista al que acusen d'oblidar al poble.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
SERRANO

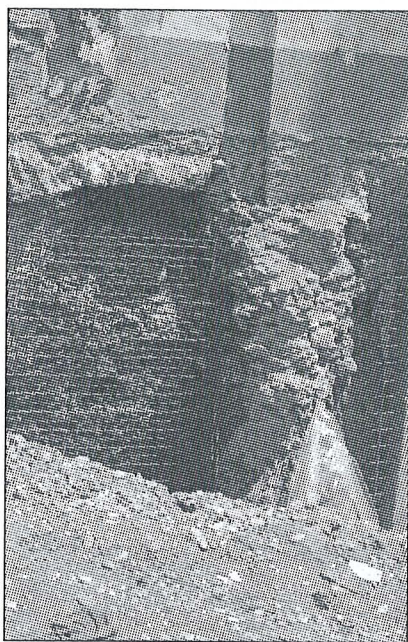
Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/ P
CUC, XAVIER BUR
MUSSOL, CARLES
JOSEP V. TAUS, TO
SEGARRA, ROBES
Fotografies/ NATAL

Les muralles s'han de respectar

L'empresa propietària del solar de Benicarló on es van trobar les restes de la possible muralla medieval de la ciutat continua realitzant treballs de consolidació en les parets. Dilluns passat "el director de l'obra va traslladar d'una altra petició a l'ajuntament per a consolidar" explica Utiliano Martínez, regidor d'Urbanisme de Benicarló. Segons pareix, un dels laterals es trobava en perill d'enfonsament i els treballs d'apuntalament es feien necessaris per a evitar despreniments. Es tracta de la part del solar que limita amb la plaça de Sant Joan, just davant d'on han aparegut les restes arqueològiques.

El consistori ha autoritzat els treballs "sempre que es respecte l'espai de la possible muralla i arc que han aparegut", adverteix Martínez. L'edil d'Urbanisme assegura que va recordar a l'empresa la seua obliga-

ció de mantindre les restes visibles i en el mateix estat en què van aparèixer "perquè els tècnics de conselleria de Cultura els puguen estu-

diar". Cal recordar que el promotor encara té les obres paralitzades per una orde de conselleria de Cultura, a l'advertir-se-li per mitjà d'una denúncia l'aparició d'unes construccions que podrien pertànyer a l'antiga muralla medieval de la ciutat.

Martínez va reconèixer que des del consistori s'han estat atorgant permisos de consolidació al promotor de les obres, advertint-li en tot moment la seua obligació de respectar les restes arqueològiques. En este sentit, al llarg de les últimes setmanes, l'empresa ha realitzat obres de contenció en tot el perímetre del recinte en què es construirà el futur pàrquin d'edifici que projecten edificar en el solar del carrer del Carne. A l'espera de la visita dels tècnics de Cultura, que han de dictaminar la importància de les restes trobades, les obres continuen paralitzades.

10 anys

explicant les coses ... d'un altra manera

La marseixanta-nou

La mar d'amanides
La mar de torrades
La mar de vi
La mar de bo

obert només caps de
setmana i festius
agost tots els dies

La marseixanta-nou

Carrer Crist de la Mar, 69

ERE BAUSÀ, J.COS, EL
RIEL, NATALIA SANZ, EL
LLUCH, RAMON PARÍS,
OLITO, JORDI MAURA, G.
PIERRE I EL SAMARUC
IA SANZ I THE CAPTAIN

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veü respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veü es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Protesta ciutadana i electoralisme mediambiental

Fa uns quinze dies, es va saber que el Ministeri de Medi Ambient (MMA) rebutjava la instal·lació un de parc eòlic offshore front les costes del Maestrat per part de Capital Energy SL. La presió de la societat civil, sobretot de Vinaròs, és la que ha aconseguit aquesta decisió ministerial.

Fou a juny de 2004 quan es tingueren les primeres notícies a la comarca. El MMA envià un informe-resum del projecte als ajuntaments afectats, Vinaròs i Benicarló, dins de la fase de consultes del procediment d'avaluació d'impacte ambiental. Els alcaldes mantingueren, en un primer moment, una actitud expectant per manca d'informació. El Butlletí Oficial de la Província publicà, l'agost de 2004, la sol·licitud per part de Capital Energy SL de terrenys del domini marítim i terrestre a Direcció General de Costes (MMA) pel seu projecte. Els pescadors -representats pel patró major de les confraries catellonenques-, l'Associació de Propietaris de Surrach i Aiguadoliva (APSA), i l'Associació de Caçadors de Benicarló, junt APNAL-Ecologistes en Acció, foren els primers en oposar-se al parc eòlic. Cal assenyalar que, en aquesta primera etapa, l'oposició al projecte estava encapçalada per persones i col·lectius benicarlandos i que, més endavant, el protagonisme seria dut per col·lectius vinarosencs.

A principis de 2005, era el patró major de la confraria de Vinaròs el més ferm opositor al projecte per la seva afecció a la zona d'esculls artificials, que han incrementat les captures de peix i llagostins, i l'obstacle a la circulació de les barques. La Confraria de pescadors de Vinaròs, l'Associació de Veïns de Migjorn i l'APSA constituïren la plataforma "Salvem el Litoral". La capacitat de mobilització i d'influència política d'aquest col·lectiu ha sigut molt important. S'han recollit més d'onze mil signatures contra el parc eòlic. El passat 23 d'abril s'organitzà una xerrada de l'escriptor Alberto Vázquez Figueroa qui, amb arguments més que discutibles, oposà a l'energia eòlica. Es plantaren 128 creus, tantes com aerogeneradors, a la platja del Fortí com a protesta. Salvem el Litoral aconseguí una oposició activa al parc eòlic de tot l'ajuntament vinarosenc. No passà el mateix amb el de Benicarló on es demanava més informació. El Consell Valencià, el Consell Valencià de Cultura i tots els partits valencians (PP, PSPV, Bloc, EU i ERPV), al màxim nivell, manifestaren el seu rebuig al projecte. L'empresa assenyala que front un gran refús social es replantejaria la ubicació del parc. Diversos diputats i senadors a Madrid i l'alcalde de Vinaròs, feren gestions davant el govern central. Primer es digué que el MMA no decidiria sobre el projecte fins que no hi hagués una normativa reguladora dels parcs eòlics offshore, després es conegué el rebuig del ministeri. Les raons adduïdes són la presència d'esculls artificials a la zona, l'im-

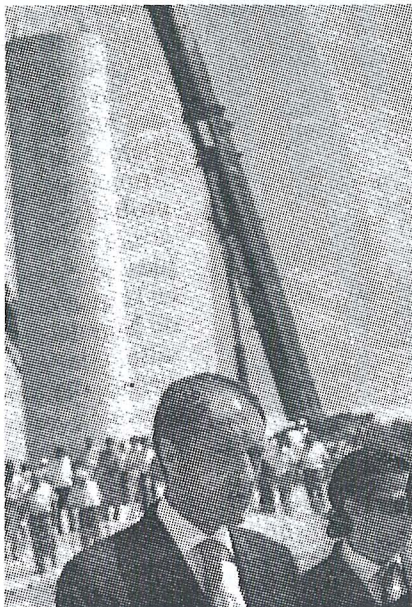
pacte visual des de la costa i, sobretot, el gran rebuig social expressat per la societat civil vinarosenca.

Després de les consultes, l'empresa havia d'encarregar un Estudi d'Impacte Ambiental que haguera tingut un període d'exposició pública on que tothom hagués pogut al·legar. Finalment, el MMA hauria emès una Declaració d'Impacte Ambiental positiva o negativa. L'estudi no s'ha arribat a presentar. La normativa sobre parcs eòlics offshore no està redactada. Sorpren que l'impacte que sofririen les aus del Delta de l'Ebre, recolzat per un estudi seriós de la Societat Espanyola d'Ornitologia, no ha sigut tingut en compte pel MMA. Esperem que quan surti la llei reguladora, la existència d'un gran rebuig social o la presència d'esculls siguin raons excel·lents.

Al 28é Aplec dels Ports, celebrat a finals de juliol a Morella, entre cançons de rock i pop en català, es discutí sobre l'impacte dels parcs eòlics als Ports-Maestrat, amb més de 580 aerogeneradors. Ja s'han format plataformes de rebuig a Benafigos i a l'Alt Palància, i la de Vilafranca s'està constituint. Els ajuntaments socialistes dels Ports no concediran llicències d'obres per a construir els parcs eòlics perquè s'oposen a que els diners lliurats per les empreses siguin recaptats i distribuïts per la Generalitat i no pels municipis. A Benassal es tem l'afecció a la zona de Font d'Ensegures. S'alçarà un aerogenerador a menys de 500 metres de l'església de Sant Pere de Castellfort (segle XVI). S'han ampliat camins i pistes perquè puguin passar els camions amb els aerogeneradors. Les zones on s'instal·len els parcs esdevenen sòl industrial Els Estudis d'Impacte Ambiental s'estan aprovant encara que els tècnics de Conselleria han detectat "greus deficiències" i una important rebuig als parcs per part dels habitants de la zona. Tanmateix, el passat 30 de juny s'hissà el primer aerogenerador a la Todolella amb la presència del president de la Generalitat.

El govern espanyol pretén acomplir el Protocol de Kioto i reduir les emissions de CO2, com les de centrals termoelèctriques. Majoritàriament la població està contra les centrals nuclears. Amb el Pla de Foment de les Energies Renovables, el govern central té com objectiu que, a 2010, el 12% de l'energia emprada sigui de fonts renovables. Es planeja triplicar la producció d'energia eòlica per a 2010. Però on es construiran tots aquestes parcs eòlics? Possiblement on hi hagi menys població, sigui gran i estigui poc organitzada. On perillan menys vots pels polítics de torn. Ni raons tècniques ni ètiques -no tindran els parcs aquells que consumiran més energia-, sols electoralisme ambiental. I als molins podem afegir, abocadors, presons...

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que no vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 496

text EL LECTOR

Mire, aquesta setmana he començat la meua epístola amb una mentida. No m'he llegit el número 496 de **La Veu de Benicarló**. Després dels mals de ventre que vaig patir amb tot allò de què em vaig assabentar fa set dies, he decidit passar de tot. No es preocupe però que igual m'he comprat el seu pamflet, ja sap que me'ls col·lecciono, però aquesta vegada penso posar-lo a la caixa on els tinc tots guardats sense mirar-me ni la tapa. No pot ser, és estiu, tothom fa vacances i aparenta felicitat i jo no tinc per què castigar-me l'estómac amb penes i calamitats diverses.

Sap però que sóc formal i que si amb vosté he adquirit el compromís d'enviar-li una carta cada setmana el compliré. No faré com uns altres que diuen que col·laboraran en la seua revista però després si te he visto no me acuerdo. I que conste que no estic parlant només de Ramon París, que em van assegurar que va dir en públic que una vegada al mes ens adeli-taria amb els seus escrits i a la primera ja va fer safrà. No sé per què li ho deia això. Ah, sí. Doncs perquè aquesta setmana no m'he llegit **La Veu** i com que m'agrada escriure-li, si no li importa, li contaré quatre deslligos que en vénen ara mateix al pensament.

Orba, i si resulta que justet en aquest passat 496 està la col·laboració mensual de Ramon París? Me l'hauré d'embeinar, no? Però ben a gust si això és així. Va, sí, em pegaré una llegideta però no en faré cap comentari.

Sap?, a mi ara el que m'interessa de veritat són les festes d'agost. De matí als bous i a esmorzar, de vesprada als bous i a berenar i alguna nit als bous embolats

i a sopar. Vinga la banya i vinga la fartera. Me n'he assabentat que enguany fan un dia més de bous que l'any passat. I l'any passat ja n'havien fet un més que l'anterior. Bé, anem pel bon camí. Es veu que això de fer córrer bestioles els agrada a la gent. No hi ha un espectacle que congregue més personal. També he sabut que els de la comissió muntaran uns cadafals als quals per accedir s'haurà de pagar. Molt ben fet. N'hi ha un fart que els aficionats que no formen part de cap penya ni de cap remolc tinguen no

Se'n recorda, senyora Garcia, algun agost a La Veu han publicat una espècie de "guia pràctica del gorrero en festes"? Doncs no m'importaria que ho tornaren a fer, sobretot per saber els llocs on no m'he d'apropar a segons quines hores

també dret a veure els bous en condicions. Jo m'estimo més pagar una miqueta i poder-me passar la vesprada ben assegut que plantat pel mig dels cabirons o anant a ofendre algun amic perquè et permeta pujar al seu cadafal. Em sembla una idea sensacional.

Se'n recorda, senyora Garcia, algun agost a **La Veu** han publicat una espècie de "guia pràctica del gorrero en festes"? Doncs no m'importaria que ho tornaren a fer, sobretot per saber els llocs on no m'he d'apropar a segons quines hores. No vull ser agredit per la velleta impedida que es falca

davant el tall de coc de tomaca o pel turista àvid d'un got d'orxata que d'una colzada et pot deixar perfectament sense respiració.

I ja que no li parlaré del passat, sí que m'agradaria parlar-li del futur. Li ho diré clar. Amb la manca d'autoestima de què fan exhibició cada setmana, estan condemnats a la marginalitat més marginal. No és que la qualitat dels seus col·laboradors no siga digna, Déu mo'n guard, sempre li he dit que tret d'algunes honroses excepcions futbolístiques els escrits de **La Veu de Benicarló** sempre valen la pena. Em refereixo a la seua excessiva modèstia. Comprenc que no s'atrevesquen amb els colors, no ho podran fer mai mentre escriuen en la llengua que ho fan. A no ser que es vulguen arruïnar. Però això de fer pagar només 75 cèntims per exemplar em sembla d'una modèstia exagerada. Però si avui no hi ha res que no valga un euro. Que no ho comprén, senyora meua?, el personal es pensarà no pot ser bona una revista que només valga setanta-cinc cèntims. Amb aqueixa quantitat de diners no es pot comprar res ni del tot a cent ni de les botigues dels xinós. A més, estic segur que apujant els preus no només mantindran el nivell de lectors actual, sinó que estic convençut que l'augmentaran. Facen la prova, dona. Ara que vénen festes i la gent té la butxaca més gastadora...

Doncs ja veu, aquesta setmana, el que li deia, ni espifiada ni tema, ni Robespierre, ni Natàlia Sanz, ni Pere Bausà, ni...

No puc més, adéu. Ja li escriuré d'ací a set dies. Me'n vaig a llegir **La Veu** que no em puc aguantar més.

El desig de la mirada

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

RAMON GUILLEM. Celebració de la mirada. Editorial 3 i 4. València. 2005.

Aquest llibre va estar premiat amb el Premi "Vicent Andrés Estellés" dintre dels Premis d'Octubre de 2004.

Després del seu poemari anterior, *Maregassa*, on el poeta expressava l'absència de sentit de la vida sense la presència de l'amor, i assajava noves formes d'expressió, trobem que amb *Celebració de la mirada* Ramon Guillem retorna a l'expressió clàssica de la seua poesia, potser, fins i tot, més despullada d'elements accessoris i reprèn un dels seus temes habituals, l'escriptura del desig, també present en la seua recent novel·la *A foc lent*, llibre que comentàvem fa unes setmanes, i amb el que té molts punts en comú.

El títol és tot un referent del que trobarem en el seu interior, el desig expressat a través de la mirada apareix en molts poemes; així el que obri el llibre "Lletra de la creença", és tota una declaració de principis: "Ja no crec en els mots./ Només crec en els ulls.", la mirada, per tant, expressarà millor els sentiments que no les paraules. Tema que es repeteix més tard en "Un poema escrit": "Els teus ulls m'escolten:/ per ells t'he après a reconèixer./ Ell saben de l'ona més blanca del crepuscle./ I de totes aquelles paraules que no et dic/ perquè són teues." Aquesta força comunicativa de la mirada apareixerà en altres poemes: en "Llamp": "El llamp /en la mirada:/tanta, tanta llum/ que dia a dia/ en l'alt cim del cos s'enlaira.", tanmateix de vegades la mirada tampoc és suficient per a abastar la plenitud del cos de l'estimada. Una mirada que també serveix per a quedar fascinat davant la presència de paisatges com els de Lisboa o

Formentera.

L'amor està present en el llibre amb la força arravatada del romanticisme, així el poema "Arrogància" és una apassionada declaració d'amor: "Només jo./ Sí - com pot ser que encara no ho sàpies?/ Jo sóc l'home que esperaves.", l'erotisme més explícit és present en poemes com "Cantilena" o "Jocs de xiquets", ja que el subjecte poètic només entén l'amor com a forta passió, ja que "D'estimar-te./ (...)/ com una bassa d'oli./ el cos se'm cansaria.", diu al poema "Bassa d'oli".

El paisatge o el temps són elements que apareixen en el llibre sempre units a la presència de l'amor, així en "Maig" en presenta la imatge d'un dia d'aquest més unit a l'esclat de l'amor, en "Calima" ens diu que l'amor és com la descoberta del mar després d'un paisatge monòton, el fred de l'hivern en "Desigs d'hivern" o la xafogor de l'estiu en "Agost de 2003", tot és superat perquè gaudeix de l'amor, finalment en "Mediterrània" ens presenta un paisatge idíl·lic que comparteix amb l'estimada.

Però també hi ha moments de defalliment de l'amor, així en "Llits", el subjecte poètic se sent sol i oblidat de l'estimada, i a "Sorpresa" se sent sorprès per la seua absència, en aquests moments el seu estat d'ànim és com el de "algú./ a la vora de l'abisme", com expressa en "Miols", ja que com diu en "Argamassa", sense l'amor res no té sentit, perquè l'amor és l'argamassa que uneix totes les runes.

Però malgrat tot, el poeta, segueix creient en la paraula, així en el poema "Raó del mot", dedicat a Mª Mercè Marçal, ve a dir-nos que quan se'n va la vida, resta la paraula, una paraules que serviran per a contar aquelles coses que donen sentit a la vida.

10 anys

informant de cultura i llibres

Acaba el procés de regularització

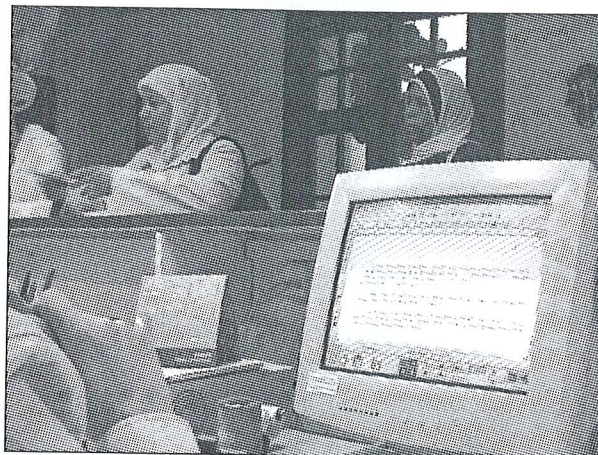
text NATÀLIA SANZ

Els funcionaris de l'àrea d'Estrangeria de la Subdelegació del Govern han donat per conclòs el procés extraordinari de normalització de treballadors estrangers amb la resolució de 15.175 expedients a la província de Castelló. Els nou-cents restants fins a completar el total de sol·licituds estan pendents de l'aportació de documentació que se li ha requerit a cada interessat, per al que disposa dels terminis reglamentaris.

Dels expedients resolts, 662 han sigut denegats per distints motius, i les altes en la Seguretat Social ascendien a 9.625, amb la qual cosa de les peticions resoltes de forma positiva queden 5.384 pendents d'alta en la Seguretat Social, un requisit imprescindible que ha d'omplir l'interessat per a obtenir els permisos de residència i de treball per un any renovable si després d'eixe període continuen concorrent les circumstàncies per què se li van concedir eixos permisos.

El subdelegat del Govern, Juan María Calles, ha mostrat la seua satisfacció pel resultat definitiu del procés de normalització, i ha felicitat els funcionaris, que des del passat 7 de febrer, quan va

començar, han realitzat un sobre-esforç perquè puga donar-se per conclòs en els terminis estipulats. Calles ha recordat que este procés permetrà que més de quinze mil estrangers que residixen en la província de Castelló vegen reconeguts els seus drets, adquirisquen obligacions tributàries i

accedisquen a un lloc de treball de forma regularitzada, la qual cosa en definitiva representa la base de la integració social, de l'arrelament i del desenvolupament personal per a ells i les seues famílies.

La majoria de les sol·licituds presentades correspon als ciutadans romanesos, 9.416, de les que 6.380 han sigut concedides i estan d'alta en la Seguretat Social, 2.021 estan concedits pendents d'alta en la Seguretat Social, 341 han sigut denegades,

221 van ser no admeses a tràmit, i la resta van ser arxivades o es van presentar fora de termini.

El segon col·lectiu en importància és el marroquí, amb 1.395 sol·licituds presentades, de les que 758 estan concedides i d'alta en la Seguretat Social, 396 estan concedits pendents de l'alta en la Seguretat Social, 84 han sigut denegades, 70 van ser no admeses i la resta van ser arxivades o presentades fora de termini.

D'Equador procedix la tercera colònia en importància a Castelló amb 836 expedients corresponents a ciutadans d'eixe país. Li seguix en nombre de sol·licituds Colòmbia, amb 805. No obstant, les oficines d'Estrangeria han rebut sol·licituds corresponents a ciutadans de 64 nacionalitats, amb països com

Hondures, amb quatre sol·licites, Algèria amb 194, Argentina amb 172, Azerbaitjan amb una sol·licitud, Bangla Desh amb 4, Brasil amb 208, Bulgària amb 250, Cap Verd amb 1 sol·licitud, Camerun amb 2 peticions, Xile amb 12, Jordània amb una, i Letònia amb 6, i així fins a 64 nacionalitats.

Per activitats econòmiques, la majoria de les sol·licituds corresponen per este orde a la construcció, personal empleat en el servici domèstic i agricultura

CONSULTA MÈDICA

Dra. TERESA AÑÓ GARCÍA

Otorinolaringologia

Malalties de:

- Nas
- Oïda
- Gola

CENTRE MÈDIC C/ Peníscola, 28 12580 BENICARLÓ Tel.: 964 46 04 70

Feu-vos fotre, ja torno a estar ací

Després de totes les foteses que he hagut de suportar d'alguns dels butxaques habituals d'aquesta casa i afectat com estic encara per les calúmnies més perverses que cap reporter haja hagut de suportar mai en la vida, torno una vegada més amb la mateixa il·lusió de sempre (no cap) disposat a deixar constància objectiva i feaent de tot allò que s'esdevé al si del CD Benicarló. Dedico la bonica oració composta anterior a tots aqueixos que malparlen de mi i són incapaços d'escriure tres paraules juntes amb sentit.

Fet l'ineludible preàmbul anterior -si no ho amollo, rebento- contaré tot el que he pogut arreplegar per ací i per allà, llegint, mirant i escoltant, que és com s'aprenen les coses i com millor es poden després explicar.

El passat dia 1 el CDB va tornar a reprendre els seus entrenaments sota les ordres de l'entrenador Verge i amb l'ajut imprescindible del preparador físic Pepe Pérez. Moltes són les novetats que hi ha a la plantilla. No estic encara en condicions de dir el nom de les noves incorporacions perquè no m'he pres la molèstia d'anotar-les i, a més, a hores d'ara seria una qüestió baladí perquè els fitxatges no ho són fins que no comença la temporada de veritat, una vegada acabades les proves de la pretemporada. Sí que puc confirmar tal i com vaig apuntar en un enginyós joc de paraules que Caballero -ferm puntal de l'any passat- i De la Fuente -l'extrem més extrem que hem tingut des dels temps en què el Figueró jugava apegat a la calç de la banda-, deia, no tornaran. I també puc reafirmar-me que sí que ha fit-

xat Julve, l'exdavanter del San Jorge -també tal i com vaig deixar caure en un bonic acròstic-.

De la resta d'incorporacions, baixes i moviments diversos ja n'aniré parlant en les properes setmanes. A tot cas dir que sé que Burriel ha estat entrenant amb el Benicàssim de tercera divisió. I encara sé que Rubén Flos se n'ha anat al Traiguera, on coincidirà amb Gustavo, el nostre més polèmic ex. També l'altre dels germans Flos se n'ha anat fora, concretament a Alcanar amb Ramon Callarisa. Sí, Ramon Callarisa, un home que estic convençut que algun dia entrenarà el Benicarló

Contaré tot allò que he pogut arreplegar per ací i per allà, llegint, mirant i escoltant, que és com s'aprenen les coses i com millor es poden després explicar

però que a hores d'ara, si no ha canviat res, és persona non grata per a la nostra entitat.

Els partits de pretemporada van iniciar-se diumenge passat a Càlig. La veritat és que, tot i tindre ganes de futbol, no vaig anar. Les meues relacions amb la colònia insectívora de les instal·lacions esportives calijones no és gens cordial. Tampoc li he preguntat a ningú com va anar la cosa (ja comencem) i a hores d'ara no en

sé el resultat.

La propera setmana jugarem a Morella per enfrontar-nos a l'equip de Juanjo Martorell. Tampoc hi aniré. Massa revoltes. A més, estic segur que aquell camp deu fer pendent i l'espectacle se'n deu ressentir molt, en especial a les segones parts.

El cartell anunciat per a festes d'agost és molt i molt atractiu. El primer diumenge ens visitarà el Borriana, de tercera divisió. Magnífic rival, però, com ens passa habitualment, un mal dia perquè enguany, això ens falta, hi haurà bous fins i tot el primer diumenge de festes. El dia de sant Bartomeu ens visitarà el Villarreal CF "C", també de tercera divisió; es veu que la mà esquerra d'algú ha propiciat que es restablesquen les bones relacions amb l'equip més fanfarró, insultant i cregut de les terres de la demarcació política de don Carlos Fabra. El darrer partit el disputarem contra la Rapitenca, de la tercera divisió d'aqueixos que ens neguen l'aigua i que impedeixen el nostre progrés com a poble i, sobretot, com a comunidad.

Es veu que la Junta Directiva està menejant-se de valent per tal de cobrir al més aviat possible l'important pressupost que es maneja per a la present temporada. Xoco se n'ha atipat de dir per activa i per passiva que enguany aspirem a tot, no només a fer un paper digne sinó a lluitar per la promoció d'ascens. Però també se n'ha atipat de recordar que si no hi ha la col·laboració necessària per part de les empreses a les quals tocarà a la porta se'n tornarà cap a casa i es dedicarà a posar vidres. Compte amb això, que hi ha massa competència per aquest poble.

La Veu de Benicarló
amb l'esport local
subscriu-te !!!

Volen recuperar el Kylix

text REDACCIÓ

L'Ajuntament de Benicarló ha anunciat que no desistirà en la seua obstinació per reclamar la tornada a la ciutat del Kylix, trobat al Puig de la Nau d'aquesta ciutat. En el poblat íber van ser trobades interessantíssimes ceràmiques átiques, entre les quals destaca el Kylix que s'atribueix al Pintor de Penthesilea, datat entre els anys 460-450 abans de Crist. La peça està elaborada amb la tècnica de les figures vermelles, que s'aconseguia en el procés de cocció, representa dues escenes de les activitats de la gimnàstica i la humanística i està custodiada per la Diputació de Castelló, com una de les peces

més valuoses. El regidor de Cultura, José Luís Guzmán, va explicar que la peça es va cedir

en el seu moment a l'administració provincial al no disposar la ciutat de museu, com ara si ocorre ara amb el Museu de la Ciutat de Benicarló (Mucbe), cridat a acollir el vast llegat íber de la zona. Per aquest motiu "ho anem a reclamar encara que serà difícil que torne", va assegurar.

El regidor de Cultura, José Luís Guzmán, va anunciar que al setembre els serveis de restauració de la Diputació conclouran els treballs de recomposició d'una copa íbera. "Confiam que aquesta si acabe venint a Benicarló", va assegurar i es va mostrar escèptic davant la possibilitat que torne el Kylix encara que el Consistori seguirà reclamant-lo a la Diputació per escrit.

Al Shishapangma amb l'Actual

text REDACCIÓ

Actual TV emetrà les nits dels dilluns, a partir del 15 d'Agost amplis reportatges amb entrevistes de l'expedició al Shishapangma efectuada pel grup Terres de l'Ebre a L'himalaya. Entre els integrants es troba el benicarlano David Ferrer Marín, de 31 anys. L'ascensió es va efectuar del 28 d'agost de 2004 al 9 d'Octubre, quan van coronar els 8.046 metres del cim. Després de mesos de treball, Media Rec ha reinterpretat les cintes gravades pels propis alpinistes i les acompanya d'explicacions i una entrevista a Josep Sancho, cap de l'expedició.

Les imatges i els seus cims nevats mostren un trajecte que va de Kàtmandu a Nepal, fins a Nyalam en el Tibet. Elements sorpresa com despreniments, zones de difícil accés o les complicades

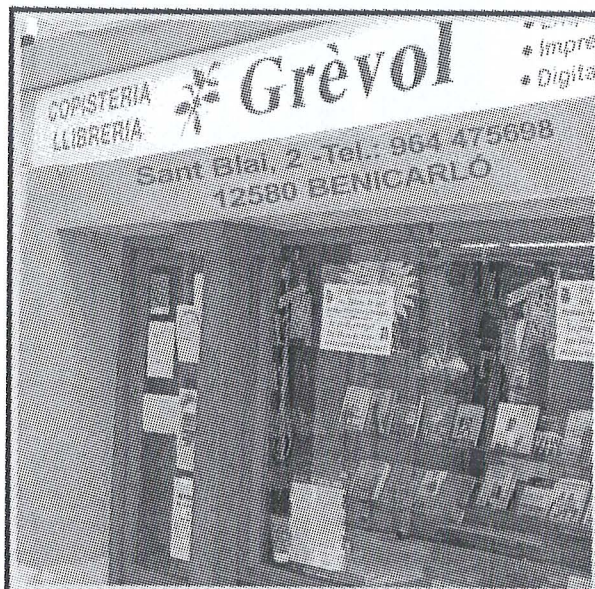
condicions en els tres camps base són comentades pels autors de les imatges, que van disposar de cobertura per satèl·lit, el que va permetre un contacte directe entre els mitjans de comunicació que van poder seguir l'evolució de les seues experiències. L'expedició dels vuit alpinistes al Himalaya va tenir un cost de 100.000 euros. El shisha-

pangma va ser l'última de les 14 muntanyes de més de 8.000 metres conquerida en 1964. L'Expedició Terres de l'Ebre ja s'ha marcat com a pròxima meta l'ascensió al Everest. L'escalada al Shishapangma, des del quinze d'Agost, en quatre capítols, a l'Actual televisió.

Per Xavi Burriel

Superheroi Gus-Man (2)

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores